

ЗАКОН

О ОДРЕЂИВАЊУ МАКСИМАЛНОГ БРОЈА ЗАПОСЛЕНИХ У РЕПУБЛИЧКОЈ АДМИНИСТРАЦИЈИ

Члан 1.

Овим законом одређује се укупан максималан број запослених у органима државне управе, јавним агенцијама и организацијама за обавезно социјално осигурање (у даљем тексту: републичка администрација).

Под органима државне управе, у смислу овог закона, сматрају се министарства (укључујући и органе управе у саставу министарстава), посебне организације, службе Владе, Управа за заједничке послове републичких органа и стручне службе управних округа.

Под јавним агенцијама, у смислу овог закона, сматрају се организације основане у складу са законом којим се уређује положај јавних агенција, као и организације на које се примењују прописи о јавним агенцијама.

Одредбе овог закона не примењују се на Министарство унутрашњих послова, Министарство одбране, Безбедносно-информативну агенцију и Управу за извршење кривичних санкција као орган управе у саставу Министарства правде. Максималан број запослених у тим органима утврдиће се новим актима о систематизацији радних места. На те акте сагласност даје Влада, у складу са законом, након извршене анализе стања националне и јавне безбедности, уз претходно прибављено мишљење Савета за националну безбедност.

Члан 2.

Укупан максималан број запослених на неодређено време у републичкој администрацији не може бити већи од 28.400.

Максималан број запослених за сваки орган државне управе, јавну агенцију и организацију за обавезно социјално осигурање одређује Влада.

Број запослених предвиђен актом о систематизацији радних места не може бити већи од максималног броја запослених одређеног актом Владе из става 2. овог члана.

Члан 3.

Укупан број запослених на одређено време због повећаног обима посла, лица ангажованих по уговору о делу, уговору о привременим и повременим пословима, преко омладинске и студентске задруге и лица ангажованих по другим основама, не може бити већи од 10% броја запослених на неодређено време у републичкој администрацији.

Број запослених и ангажованих лица из става 1. овог члана одређује Влада посебним актом.

Ограничење из става 1. овог члана не односи се на Министарство финансија - Управу за трезор, Републички хидрометеоролошки завод, Републички завод за статистику и Републички геодетски завод, као ни на ангажовање лица за послове превозиња правних тековина Европске уније од стране Канцеларије за европске интеграције.

Члан 4.

Органима државне управе средства за плате у буџету Републике Србије, почев од 2010. године, биће планирана само за максималан број запослених утврђен у складу са овим законом.

У програмима рада, односно финансијским плановима јавних агенција и организација за обавезно социјално осигурање, почев од 2010. године, средства за зараде биће планирана само за максималан број запослених утврђен у складу са овим законом.

Члан 5.

Органи државне управе, јавне агенције и организације за обавезно социјално осигурање дужни су да о спровођењу овог закона извештавају Владу.

Члан 6.

Подаци о броју запослених и ангажованих лица, као и подаци о износу исплаћеном за њихове плате, додатке и накнаде јесу јавни.

Органи државне управе, јавне агенције и организације за обавезно социјално осигурање дужни су да податке из става 1. овог члана објаве на својој интернет презентацији, на крају сваког месеца.

Регистар са подацима о броју запослених и ангажованих лица у органима државне управе, јавним агенцијама и организацијама за обавезно социјално осигурање и о износу исплаћеном на име њихових плата, додатака и накнада води се у министарству надлежном за послове финансија и објављује се на интернет презентацији тог министарства.

Члан 7.

Начин и рокове извештавања из члана 5. овог закона, садржину регистра из члана 6. став 3. овог закона, као и друга питања од значаја за спровођење овог закона ближе уређује Влада.

Члан 8.

Надзор над применом овог закона врши министарство надлежно за послове финансија.

Члан 9.

Рок за доношење акта о систематизацији радних места, у складу са овим законом и актом Владе из члана 2. став 2. овог закона, јесте 31. децембар 2009. године.

Члан 10.

Руководиоци органа државне управе, јавних агенција и организација за обавезно социјално осигурање и друга овлашћена лица у тим органима, односно организацијама, у складу са законом, дужни су да изврше проверу квалитета рада запослених у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Провера квалитета рада државних службеника у органима државне управе извршиће се оцењивањем свих државних службеника, без обзира колико је времена државни службеник провео на раду у државном органу.

У поступку оцењивања државног службеника узимају се у обзир и све оцене дате државном службенику у претходном периоду од две године, односно у краћем периоду – у зависности од времена проведеног на раду у статусу државног службеника и добијених оцена.

Решење о оцени државног службеника коначно је и против њега се може покренути управни спор.

Државном службенику коме у поступку оцењивања решењем буде одређена оцена „не задовољава“ престаје радни однос даном коначности решења.

Провера квалитета рада намештеника у органима државне управе и запослених у јавним агенцијама и организацијама за обавезно социјално осигурање извршиће се утврђивањем да ли запослени остварује резултате рада, односно да ли има потребна знања и способности за обављање послова на којима ради. Ако запослени не остварује резултате рада, односно нема потребна знања и способности за обављање послова на којима ради, отказаће му се уговор о раду, у складу са законом.

Члан 11.

Државни службеници у органима државне управе који након ступања на снагу акта о систематизацији радних места из члана 9. овог закона постану нераспоређени остварују права у складу са прописима којима се уређују права државних службеника.

Намештеницима у органима државне управе за које након ступања на снагу акта о систематизацији радних места из члана 9. овог закона не постоји ниједно радно место на које могу бити премештени односно распоређени исплаћује се отпремнина и отказује уговор о раду у складу са законом.

Запосленима у јавним агенцијама и организацијама за обавезно социјално осигурање за чијим радом престане потреба након ступања на снагу акта о систематизацији радних места из члана 9. овог закона исплаћује се отпремнина и отказује уговор о раду у складу са законом.

Лицу из ст. 1–3. овог члана исплаћује се отпремнина за сваку навршену годину рада у радном односу у висини трећине његове плате, односно зараде, с тим да се под том платом, односно зарадом сматра његова просечна месечна плата, односно зарада која му је исплаћена за последња три месеца која претходе месецу у коме је донесено решење којим је утврђено да је постао нераспоређен, односно решење о отказу уговора о раду.

Лица из ст. 1–3. овог члана имају право на новчану накнаду за случај незапослености, у висини утврђеној у складу са прописима о запошљавању и осигурању за случај незапослености.

У поступку утврђивања статуса нераспоређеног државног службеника, утврђивања да не постоји ни једно радно место на које намештеник може бити премештен, односно распоређен и утврђивања да за радом запосленог престаје потреба у јавној агенцији или организацији за обавезно социјално осигурање у обзир се узимају резултати рада, имовно стање, у складу са применом општих прописа о раду и на начин и у обиму који су утврђени у тим прописима.

Члан 12.

Органи државне управе, јавне агенције и организације за обавезно социјално осигурање могу, у периоду од шест месеци након ступања на снагу

акта о систематизацији радних места из члана 9. овог закона, попуњавати слободна радна места мимо ограничења из члана 182. Закона о раду („Службени гласник РС”, бр. 24/05, 61/05 и 54/09).

Члан 13.

Новчаном казном од 1.000.000 динара казниће се за прекршај руководиоца органа државне управе, јавне агенције, односно организације за обавезно социјално осигурање, ако не донесе акт о систематизацији радних места у складу са актом Владе из члана 2. став 2. овог закона и у року из члана 9. овог закона.

Члан 14.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.